

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conferința din 4 septembrie 1982

La véritable mission des humains est de se développer jusqu'à la perfection

(Adevărata misiune a oamenilor este de a se dezvolta până la perfecțiune)

Mulți oameni cât se poate de obișnuiți își închipuie că au o misiune. Ei nu au nici capacități, nici virtuți, nici calități, nici haruri, dar și-au pus în cap că au misiunea de a restabili ordinea pe Pământ. Și când îi vezi atât de slabi și de sfrijiți... Desigur, noi avem cu toții o misiune, dar trebuie să știm care. Principala misiune a omului este să dezvolte toți germenii calităților și virtuților pe care Cerul i-a depus în el. Că, din când în când, Cerul alege o ființă pentru o misiune anume, și asta este posibil. Dar misiunea colectivă a oamenilor este să se dezvolte, puțin câte puțin, până la perfecțiune. Chiar dacă sunt slabi, mediocri, ei au această misiune de îndeplinit: să lucreze, să se amelioreze, să evolueze. Din păcate, pentru falsele misiuni, mulți sunt gata. Ei se cred capabili să ridice Franța, ca Ioana d'Arc, sau să comande elementelor, să-i vindece pe bolnavi, să învie morții. Doar adevărata lor misiune nu-i interesează. Dar voi, discipoli ai Fraternității Albe Universale, ocupați-vă mai întâi de această misiune, pe care Dumnezeu a dat-o tuturor oamenilor. Lucrați asupra voastră înșivă, până când atingeți perfecțiunea. Și pentru că într-o existență, care este atât de scurtă, nu veți izbuti, vă veți întoarce să vă reîncarnați, pentru a continua această muncă gigantică.

Iată, dragi frați și surori, o pagină care nu conține mare lucru, nu află nimic din ea. Ce să vă spun astăzi ? Dacă mă întrebați: «Dar chiar sunt astfel de oameni pe lume ?». Oh, là, là ! Și încă câți ! Câți n-au venit la mine să-mi spună că au o mare misiune pe Pământ. Iar eu îi priveam și încercam să văd care le sunt virtuțile, calitățile, forțele, puterile, harurile... Oh, là, là ! Erau niște oameni mărunți, niște prăpădiți...

De unde vine lucrul acesta ? Este cât se poate de normal, de firesc. «Cum așa? – ziceți voi. E normal, e firesc ?». Da. Priviți ! Dacă observați oamenii, cei care sunt cu adevărat slabi, cărora le lipsesc atâtea lucruri, din dorința de a fi ceva, cineva, săracii încearcă puțin să-și imagineze, să caute, să se agațe, să creadă, ca să-și creeze iluzia că reprezintă totuși, cât de cât, ceva. Toți cei slabi au această dorință de a fi foarte puternici. Toți săracii – dorința de a fi foarte bogați. Cei urâți au dorința de a fi cei mai frumoși și așa mai departe, vă asigur. Da. Și iată de ce acum vedem în lume oameni care s-au exersat în asemenea măsură, în asemenea măsură s-au exersat, încât bluff-ează, îi înșeală pe ceilalți.

Se prezintă într-un mod cu adevărat artistic, perfect. Oameni îi vor crede, se vor lăsa păcăliți, atât de bine știu să joace, să se prezinte ca fiind niște ființe extraordinare, prin atitudinea, prin comportamentul lor... Iar ceilalți, care nu sunt clarvăzători, nu sunt intuitivi, nu au discernământ, nici criterii, se lasă duși. Și oamenii aceștia reușesc. De ce ? Chiar în cuvintele lor vor arăta din ce origini, din ce familie se trag – de conți, de marchizi, de prinți etc. Da, da, da... (Spun) că sunt bogați, că au castele în Spania, înțelegeți ? Acest lucru este extrem de răspândit, pentru că oamenii nu pot digera, nu-și pot suporta mediocritatea, slăbiciunea și atunci vor să-și dea impresia că sunt cât de cât ceva, cineva. Ei da, și chiar oamenii care se prezintă ca fiind foarte mari, foarte puternici, ca având multă forță, sunt foarte slabi, credeți-mă ! Pentru că oamenii care au cu adevărat forță, care sunt cu adevărat puternici, n-au nevoie să o arate. Ei nu se arată niciodată foarte mari, foarte puternici, fiindcă au încredere că, din moment ce au în interiorul lor ceva real, puternic, minunat, mai devreme sau mai târziu oamenii își vor da seama. Deci ei cred în asta. De aceea ocupă poziții, adoptă atitudini care nu sunt nici perfecte, nici elevate, nici evaluate, nici divinizate. Ei joacă roluri obișnuite. Dar, în realitate, sunt cu adevărat puternici, au cu adevărat forță. Pentru că ei nu au nevoie să-și arate forța. În timp ce ceilalți, pentru că nu au această forță, această putere, au nevoie să o arate. Așa că, în Inițiere, s-a tras această concluzie: oamenii care sunt cu adevărat mari, nu vor să-ți arate măreția. Ei sunt mari. Iar oamenii slabi vor să se arate ca fiind foarte mari. Și iată, vă dau acum criteriul; de-acum înainte nu vă mai puneți la remorca acestor oameni. (De-acum) să știți că cei care sunt cu adevărat mari, puternici, nu joacă roluri. Sunt alte lucruri care transpar, care ies din ei, dacă vreți. Și ei contează pe aceste emanații, pe aceste radiații, pe aceste particule, (care) se răspândesc în întreaga lume. Iată deci că, în Fraternitatea Albă Universală, veți primi criteriile, măsura, (veți afla) cum să măsurați, cum să clasați, cum să vă pronunțați, cum să judecați.

Și acum, de unde această dorință de a juca niște roluri. Chiar și în Fraternitate sunt unii care au dorința de a juca roluri mari... În fine, să lăsăm asta !

Care este misiunea noastră, a tuturor ?

Așa cum spunea această pagină, nu trebuie să ne închipuim, acum, că avem misiunea de a salva lumea. Dacă Cerul alege pe cineva, asta e altceva... Nu poți reproșa nimănui. Un Inițiat, înainte de a ști că este ales, desemnat pentru o anumită lucrare, nu-și imaginează (nimic). El lucrează, fără încetare, mai întâi pentru a se purifica, a se perfecționa, a se întări, a înțelege... El nu se preocupă dacă are o misiune sau nu. Dacă a reușit cu adevărat în progresul lui, în sinceritatea lui, în puritatea lui, în inteligența lui, bineînțeles că lumea invizibilă caută mereu ființe care sunt pregătite, pentru a le da munci de executat – pentru că în toată lumea sunt atâtea, atâtea, atâtea lucruri triste, nefericite, lacune, goluri de umplut, lucruri de îndreptat, este de neînchipuit. Nici n-avem idee câte fapte, câte nenorociri, câte tristeți există în întreaga lume. Nu aflăm niciodată. Desigur, mai apare câte ceva în ziare: că în cutare și cutare țară sunt oameni care

suferă de foame sau care mor, dar nu se poate prezenta ce se petrece în întreaga lume. Ceea ce se întâmplă este de nedescris. Iată de ce, lumea invizibilă nu poate îndrepta tot, pentru că, așa cum am explicat în alte conferințe, spiritele cele mai puternice, plasate cel mai sus, nu pot face nimic aici, pe Pământ, în domeniul material. Toată lumea a fost mirată, chiar șocată, pentru că a fost educată altfel, i s-a explicat altceva, (anume) că spiritele invizibile au puteri depline. Și eu spun că au toate puterile. Ei da, dar cum se face că, în planul fizic, nu pot măcar să ridice o foiță de țigară ? Și totuși, o foiță de țigară este atât de ușoară ! E de-ajuns să sufli peste ea și-și ia zborul. Iar ele nu pot. S-ar spune că acest lucru contrazice tot ce-am învățat. Iar cum, dacă nu vă explic, unii vor fi revoltați sau indignați, iar alții mirați, șocați. Trebuie să vă explic – deși e un lucru deja explicat, dar cum frățiorul... – întotdeauna este un frățior care n-a auzit. Așa că pentru el, am să spun.

Să luăm ședințele de spiritism, în timpul cărora se petrec fenomene, sunt obiecte care se deplasează, (se aude) muzică și se întâmplă tot felul de lucruri. Dar cu o condiție: A, dacă există cineva care este medium. Și de ce un medium ? Pentru că spiritele invizibile nu pot nimic pe Pământ dacă nu li se furnizează un fluid, o materie numită ectoplasmă, pentru a se putea materializa și odată materializate – fie și numai un braț – pot să demoleze toată casa. Deci ele au puteri, dar pentru a le putea manifesta, aici, aici, aici, pe Pământ, este nevoie de materie. E nevoie ca cineva care să le furnizeze această materie – și atunci sunt atotputernice. Iată de ce v-am explicat că dacă nu există făpturi, lucrători, discipoli, ființe inteligente, devotate, pline de iubire, gata să slujească, nici chiar spiritele din Înalt nu pot remedia, nu pot salva omenirea. Pentru că nu există candidați, ei nu pot găsi pe cineva prin care să se manifeste. Iată de ce trebuie să le furnizăm mijloace, iar mijloacele suntem noi. Așa că atunci când există făpturi pregătite pentru această muncă, spiritele din Înalt sunt capabile să restabilească tot, tot, tot, pe Pământ. Dar cum oamenii sunt atât de ocupați în altă parte, cu treburile lor, cu munca lor, cu câștigurile lor, cu plăcerile lor, ele, săracele, nu pot mare lucru. Dar acolo unde sunt slujbași devotați, consacrați și care se pun cu totul în slujba lor, ele pot, prin aceste ființe, să facă multe lucruri pe Pământ. Și așa v-am explicat într-o zi că Pământul este o fortăreață imposibil de cucerit, o fortăreață în care nici spiritele celeste nu pot intra, nu o pot demola, nu o pot învinge și readuce Epoca de Aur pe Pământ, pentru că este o fortăreață (în care nu se poate pătrunde). Dar dacă – așa cum s-a întâmplat cu multe fortărețe – există în ea un trădător, cineva care consimte, care ajunge la înțelegere cu dușmanul, el deschide porțile, trădează și fortăreața capitulează – așa cum s-a întâmplat cu catarii de aici. Și spuneam: «Ce sunt eu ? Eu sunt trădătorul numărul 1!». Toată lumea era siderată. Trădător ? Da. Da. Trădător, pentru că voi deschide porțile acestei fortărețe și ea va fi demolată – adică materialismul. El este fortăreața. Și vor intra prietenii noștri, va fi ceva de nedescris ! Ei sunt capabili să demoleze tot – adică să construiască tot ! (*Râsete*) Așa că, dragi frați și surori, o să ciocnim un pahar cu marele trădător, cu

trădătorul nr.1. Mă acceptați ca trădător ? Nu vă așteptați la asta ! Ei da, sunt trădător.

Iar acum, sunt alții care vor spune: «Cum ? Îngerii, Arhanghelii și chiar Marii Maeștri reușesc să facă lucruri extraordinare pe Pământ !». Asta da, este un fapt istoric, este un lucru veridic. Ei da, dar voi nu știți că aceste spirite celeste, invizibile pot să facă multe lucruri și aici, pe Pământ. De ce ? Pentru că există cele 4 elemente: pământul, apa, aerul și focul, și ele sunt conduse, comandate de șefi, de spirite, de regi – prinții, îngerii: Îngerul Focului, Îngerul Apei, Îngerul Aerului, și al Pământului. Și când spiritele invizibile vor să realizeze ceva, ele se adresează celor 4 elemente și reușesc să facă multe lucruri. Altfel nu pot. Este la fel de adevărat: nu pot, întrucât corpul lor, dacă vreți, materia lor, dacă vreți, este atât de subtilă, încât ea nu poate atinge materia noastră. Priviți, de exemplu, undele: ele trec prin orificii, prin interstiții, prin pereți și nu le putem împiedica, nu le putem opri, pentru că sunt foarte subtile. Dar dacă ele ar fi puțin mai dense, mai materializate, n-ar putea trece. Iată de ce spiritele luminoase, celeste, perfecte, divine și care au deja niște puteri extraordinare, nu pot atinge materia, fiindcă pentru a atinge materia, trebuie să-și condenseze propria materie. Și în loc să-și condenseze, ceea ce nu este în interesul lor, se folosesc de alții, care au materia condensată – de exemplu un medium, care are o materie condensată – sau prin spiritele care au un corp ceva mai condensat. Și v-am explicat de asemenea că (printre) spiritele naturii – care reprezintă latura pământ, apă, aer, foc – cea mai puternică este latura pământ, iar celelalte sunt mai slabe. Ele au cele patru elemente... Gnomii, de exemplu. Apoi v-am explicat cum sunt constituiți silfii și ondinele, cum sunt constituite. Dar salamandrele ? V-am dat lucrurile extrem de amănunțit. Numai că trebuie să mergeți să le căutați, să le găsiți. Eu nu pot repeta mereu, mereu, mereu aceste lucruri. Sunt unii care mă întreabă deseori și în scrisori: «O, Maestre, ce este aura și cum poate fi ea dezvoltată ? » Oh, lă, lă ! Ei nu știu că am vorbit despre aură în atâtea conferințe – și chiar acum câteva zile ! Dar cum au venit de două-trei zile, nu au putut auzi. Iar eu nu pot să le scriu, să le explic la nesfârșit ce este aura. Trebuie să se descurce. Am spus despre aură lucruri de care știința nu are nici o idee. De ce oamenii nu citesc, nu învață, nu caută ? (Își închipuie că) vin la mine 5 minute, 15 minute și vor ști tot, tot, tot: trecutul, prezentul, viitorul. Și chiar dacă știu, nu le voi spune, pentru că în 15 minute nu este cu putință. Așa că venind la mine, se întorc cu desaga goală. E minunat ! Trebuie chiar să aveți grijă, de-acum înainte, când veniți la mine, să vă luați cu voi o batistă sau două, pentru că eu posed arta de a uda florile, de a face să curgă lacrimile. Pentru că ce sunt lacrimile ? Sunt stropitul florilor. Din când în când e nevoie ca florile să fie udate, altfel vor muri. Trebuie să plângeți din când în când. Dar, să plângeți... Nici aici oamenii nu știu când să plângă și de ce. Când le spui *una sola parola: cretino* plâng trei zile și trei nopți. (*Râsete*) Ca să vezi. Dar dacă aud o muzică celestă (???) nu plâng niciodată. Nu sunt nici emoționați, nici mișcați. Dar când sunt jigniți, plâng, plâng... Cu mine este exact invers: eu nu plâng când sunt jignit. Nu am fost

niciodată văzut plângând când sunt ultragiati sau nefericiți, dar în fața a ceva celest, am fost văzut urlând, plângând în hohote – Oho ! Nu, nu urlând, ci plângând. (*Râsete*). Este adevărat ? Da, este adevărat. Aș putea să vă mai spun încă multe lucruri, desigur, dar...

Acum, în ceea ce privește misiunea. Misiunea. Nu trebuie să ne mai imaginăm că suntem aleși pentru o misiune importantă, adică de a salva lumea. Iar Marii Maeștri – vedeți, există Marii Maeștri, care au aproape toate calitățile și toate virtuțile, dar nu sunt aleși pentru o misiune. Există mulți Maeștri perfecți, dar ei nu au încă o misiune. Și care este misiunea lor ? Să continue, să trimită gânduri bune, pentru salvarea omenirii. Dar nu au primit o misiune, ca de exemplu, să fie un avatar pentru a salva lumea. Cum se poate explica acest lucru ? În acest caz se spune că înțelepciunea lui Dumnezeu este de nepătruns. De ce așa, de ce altminteri ? Și de ce o anumită persoană este aleasă pentru a demola lumea și nu o alta ? Desigur, pentru a putea răspunde la această întrebare, trebuie să mergi foarte departe, foarte departe, foarte sus și chiar să ai acel privilegiu de a vorbi, de a conversa cu Inteligența cosmică. Pentru că Inteligența cosmică cunoaște tot, este atotștiutoare și dacă acceptă să vă reveleze anumite lucruri, atunci (ceea ce aflați) este sigur și absolut. Da, dar când ai atâtea de făcut în lume, când ești așa de prins și de încurcat în ițe, atât de legat, legat fedeleș, înlănțuit, cum să te poți ocupa de lucruri atât de abstracte, de îndepărtate, de minunate, de magnifice ? Și nici măcar nu te gândești la asta. Dar sunt unii care se ocupă de aceste lucruri. Desigur, ei nu-și părăsesc, totuși, activitățile – ei au de lucru, toți avem de lucru pe Pământ. Dar ei au o asemenea inteligență, ei încearcă să ciupească puțin, câteva minute de undeva, câteva minute de altundeva, ca să aibă măcar o oră, două ore, trei ore libere, pentru a se putea lansa în regiuni, în domenii, în chestiuni, în probleme care sunt deasupra vieții obișnuite. Altfel sunt mulți, mulți, mulți – și chiar am văzut care este mentalitatea multor oameni, mulți, mulți, mulți, milioane. Așa au fost educați: ca totul să fie curat, ca totul să fie curățat, să nu fie praf, să fie ordine. Sunt femei care toată viața, întreaga zi stau să facă curat, să titrească, să spele. N-au avut niciodată măcar 5 minute pentru a medita sau a citi. Așa au fost (învățate). Sunt foarte multe care nu se ocupă decât de curățenie, totul e impecabil. Dar mai sunt, totuși, și alte lucruri ! O să spuneți: «A, preferați să fie murdar, să fie ???, să fie dezgustător !». Nu. Nu. Dar totuși, nu toată ziua ! Dacă veniți la mine, veți vedea că totul este impecabil, totul este curat. Pentru că eu nu pot accepta... de pildă, dacă un tablou este doar puțin înclinat, nu pot medita; mă ridic, îl îndrept și m-am liniștit. În asemenea măsură la mine totul este în ordine. Și nu las pe nimeni să vină la mine să muncească, să-mi spele lucrurile – în afară de mâncare. Dar chiar și mâncarea pot s-o gătesc. Înainte eu îmi făceam tot. Nu apelez pentru nimic la ceilalți. Nici măcar ca să mă tund. Eu îmi tai singur părul. În timp ce femeile... (*limbaj non verbal – n.t.*) Și nici nu știu cu ce impurități se încarcă. Părul ! Stiliștii ! Nu vreau să vorbesc contra stiliștilor ! Sunt oameni inteligenți, rezonabili, integri... Da ! (*Râsete*) Vreau s-o cred, dar nu reușesc.

(Râsete) Ce vreți ? (Vă duceți la coafor) (*limbaj non verbal – n.t.*) iar apoi încep rendez-vous-urile, întâlnirile... Dacă ați ști ce sunt stilisti !!! De ce vreți să lăsați să vă atingă părul indivizi bizari, pe care nu-i cunoașteți ? Nu știți că vi se lasă anumite lucruri și vi se iau anumite lucruri ? Părul este sfânt, capul este sfânt ! Nu prea trebuie să lăsați oamenii să vă atingă capul ! Iată lucruri în privința cărora oamenii sunt neștiutori, nu cunosc toate acestea. Trebuie o conferință pe această temă, ca să vă explic importanța acestor lucruri.

Dar, pe moment, suntem cu toții „misionari”. Și asta e minunat. Nimeni de aici nu face excepție. Chiar cei mai prăpădiți, cei mai alambicați, sunt prezenți (la apel), cei mai dezmoșteniți au o misiune. Și care este această misiune ? A, să lucreze, să dezvolte tot ceea ce Cerul a pus în noi. Nu există altă misiune. Aaa, apoi, dacă am ajuns să fim atât de evoluți, de avansați, de potriviți pentru ceva anume – și v-am spus că lumea invizibilă caută ființe potrivite pentru cutare sau cutare sau cutare muncă, pentru a ajuta omenirea – ei bine, ea vă va da altă misiune. Veți avea, deci, două misiuni: prima, care este eternă – să continuați să vă spargeți capul, să învățați -, iar cealaltă, care este excepțională, specială, și care vine din când în când. Iată cum stau lucrurile. Ce s-ar mai putea adăuga ?

Numai că, bineînțeles, când e vorba de a fi perfect, de a te pune la punct, de a te dezvolta, sunt întotdeauna lucruri de spus. Acesta este domeniul, domeniul cel mai important, pe care l-am ales: mereu cum să lucrezi, cum să gândești, cum să mănânci, cum să bei, cum să te porți. Acesta este domeniul meu. Și dacă aspirați la alte lucruri, la alte științe, sunt câte și câte și câte... urmați-le, sunteți liberi ! Dar, în ciuda acestor științe, veți fi întotdeauna triști și nefericiți. De ce ? Pentru că Inteligența cosmică a aranjat lucrurile în așa fel – ea mi-a revelat asta – încât să nu fiți deplin satisfăcuți, mulțumiți, mândri, în ciuda a tot ce aveți. Priviți savanții: ei încearcă să lucreze pentru a face ființa umană să progreseze, încearcă chiar să descopere calitățile, virtuțile unor insecte, unor făpturi, pentru a lua doar o celulă din acele făpturi și a o introduce, a o adăuga în creierul sau printre celulele ființei umane, pentru ca aceasta din urmă să capete acea virtute pe care o posedă insecta respectivă. Chiar și unele maimuțe. Au descoperit că există o specie de maimuțe care au o asemenea iubire, o asemenea fidelitate față de familia lor, își iubesc mult familia. Și dacă ar lua o singură celulă, o particulă, ceva, doar un nucleu și l-ar injecta la om, s-ar obține familii impecabile.

(Râsete) Vedeți, ce caută ei pentru a îmbunătăți lucrurile ? Și nimeni nu se gândește că Dumnezeu a pus în noi și voința, și imaginația, și inteligența, inima, dorința... A, nu, nu, nu ! Exterior: cum să îmbunătățești, să fii perfect, să fii inteligent, să fii longeviv, să nu fii bolnav și orice ai face exterior, nu va dura prea mult, nu va fi perfect. De ce ? Pentru că Inteligența cosmică a decretat să nu fiți niciodată satisfăcuți interior, pentru că voi înșivă nu ați făcut eforturi, nu ați lucrat, nu sunteți perfecți, așteptați totul din afară. Da, trebuie să așteptăm și din exterior, de exemplu: mâncăm, bem, respirăm, deci primim lucruri. Da, numai că e de datoria noastră ca, apoi, să facem ceva cu ceea ce am primit: să punem acele lucruri la treabă ! Să reflectăm, să studiem, să privim, să mergem, să

ascultăm, dar să nu rămânem numai cu această latură exterioară. Pentru că latura exterioară nu ne poate dezvolta, nu ne poate perfecționa. Ea ne dă posibilitatea, hrana, doar materialul pentru a face noi înșine ceva prin voința noastră, prin eforturile noastre, prin inteligența noastră. Dar oamenii nici asta nu au înțeles. Nici savanții. Savanții lucrează pentru a ameliora, a perfecționa lucrurile, a-i face pe oameni fericiți, dar exterior, prin tot felul de chestii: «Înghite asta ! Ia asta ! Miroase asta !». Ei nu au înțeles ce este în mintea Inteligenței cosmice. Inteligența cosmică a spus: «Nu veți fi niciodată deplin satisfăcuți, împliniți, o să vă lipsească întotdeauna ceva !». De ce ? Așa stau lucrurile. Și am văzut exemple. Există oameni care au tot – au bogății, au inteligență, au tot – dar duceți-vă să-i vedeți cât sunt de îngrijați, de blazați, de prăbușiți. Și te întrebi: De ce ? Ei nu au înțeles că ceea ce posedă exterior este pentru foarte puțin timp, iar apoi (cad în marasm), pentru că în interior sunt goi. În interior nu au umplut (vidul), nu au lucrat. Oamenii nu pot înțelege asta, este extraordinar !!! Sunt stupefiat să o constat. De ce este așa ? Ei nu cunosc natura umană, nu știu cum a fost ea formată în atelierele Domnului. N-au studiat niciodată asta. Iar eu am studiat acest lucru: cum este format omul în atelierele Domnului: să nu fie niciodată definitiv fericit, satisfăcut, atâta timp cât n-a făcut el însuși eforturi pentru a lucra. Da, iată cum stau lucrurile. Și chiar dacă nu posedăți nimic, dacă lucrați, veți fi mulțumiți, mândri, fericiți, oho ! Există astfel de oameni. N-au nimic, dar sunt mândri, mulțumiți, toată lumea e a lor. Spuneți-mi de ce. Sunt nebuni, sunt țicniți ! (*Râsete*) Iar ceilalți, care se sinucid, sunt normali !

Așadar, dragi frați și surori, sunt lucruri de învățat și de dezvoltat. Hai, dați-i drumul. Operați-vă, modelați-vă, remediați. Sunt unii care au ceară în interior, iar apoi ceara... de fapt, e plasmă. V-am vorbit deja despre asta. Chirurgia estetică, dacă știți cum să (acționați)... Chiar și nasul !

Sunt obligat să scurtez.

Și acum, dacă cineva mă întreabă: «Dar atunci nu trebuie să lucrăm în exterior ?». Ba da, ba da, trebuie să lucrezi, trebuie să descoperi, trebuie să cauți, dar în ambele laturi, nu numai într-una dintre ele. Oamenii au o singură latură. Nu, ambele ! Și de ce amândouă ? Pentru că Inteligența cosmică mi-a spus: «Eu am făcut două lucruri» – a spus ea: latura obiectivă – ea îmi vorbește științific – și cea subiectivă». Așa mi-a spus. Sunt două laturi și amândouă sunt importante. Dacă dezvolti numai latura subiectivă – cum sunt unii, (pentru care) nimic nu este obiectiv și îi găsești prin ospicii. Amândouă. De ce ? Pentru a avea echilibrul. Și de ce a făcut Inteligența cosmică lucrurile așa ? Nu știu. De ce a creat Dumnezeu lumea ? Toată lumea și-a pus această întrebare – oamenii religiei, preoții... Nimeni n-a rezolvat problema. Și vin **io** și spun: «Știți de ce a creat Dumnezeul lumea ? Ca să se distreze. Și se amuză și râde Oh, lă, lă !». Pentru că altfel se plictisea, așa, de unul singur. Și nimeni n-a explicat. Nu se știe dacă este adevărat, dar mergeți și verificați. Întrebați-l pe Dumnezeu de ce ! (*Râsete*). El râde și râde când vede cum (sunt oamenii). El are nevoie de un

astfel de teatru. Cu îngerii și arhanghelii lui, se strâmbă de râs. (*Râsete*). Lucrul acesta nu a fost niciodată explicat !

Iar acum, am să vă spun câteva cuvinte – pentru cei nou veniți – (pentru a explica) de ce medităm, de ce stăm atât în tăcere, când ar trebui să terminăm. Cei nou veniți n-au fost de față când am explicat, am vorbit despre laser. Știința a descoperit laserul, mai întâi cu cristale. La început a fost rubinul. Apoi au schimbat cu smaralul și cu altele. Acum cu gaze. V-am explicat totul în detaliu – și chiar am dat numele americanilor care au descoperit acest lucru – și că în prezent există lasere foarte puternice și la ce sunt folosite. Dar întrebarea este cum s-a ajuns să se producă un fascicul luminos care merge într-o direcție, când, în trecut, oamenii au încercat ani de zile cum să facă lumina să meargă într-o direcție, pentru că ea se propagă în toate direcțiile, se împrăștie. E foarte greu, dar au reușit. Cum ? A, încălzind materia cristalului, iar atomii care vibrează într-un anumit fel – se ciocnesc, se lovesc, există o dizarmonie – ei nu pot produce această „forță a tuturor forțelor”. Dar când au reușit să sincronizeze particulele, electronii, să-i facă să vibreze pe aceeași lungime de undă, atunci se produce o putere (extraordinară). Eu am văzut cum (fascicolul) pătrunde prin lucruri groase – cred că era la Montréal sau în Japonia. Dar (oamenii) s-au oprit aici. Ei fac multe cu această descoperire. Ei vor chiar să găsească raza morții, pentru a putea să atace avioanele, să distrugă, să le aprindă, să le doboare și așa mai departe. Ei nu au descoperit ce am descoperit eu. Pentru că tot ce se petrece în planul fizic, același lucru, aceleași legi există în domeniul spiritual, astral, mental și așa mai departe. Dar cum ei nu cred asta, rămân mereu... Ca și cu galvanoplastia spirituală. Toată lumea știe ce este anodul, ce este catodul, ce este soluția, iar apoi trebuie să pui sus, la anod, un metal, o lamă – de aur sau de argint sau de plumb – și o imagine din gutapercă la catod; iar apoi să faci să circule un curent electric, iar particulele din metalul respectiv, care sunt sus (la anod) mai întâi intră în lichid, în soluție – care conține, bineînțeles același metal – și apoi se lipesc în jurul imaginii și se obține o medalie de aur, de argint. Aceasta este galvanoplastia. Toată lumea cunoaște acest lucru. Toți studenții la chimie și la fizică știu asta. Dar n-au interpretat, (ca să descopere) că același fenomen se petrece și cu femeia însărcinată. Aici sus, este anodul. Ce pui în cap, în acest anod ? Plumb ? Apoi sângele este lichidul, în care sunt dizolvate multe metale. Iar jos este catodul, unde este plasată o imagine – imaginea depusă de tată. Și apoi, cum se derulează toate și cum copilul devine de plumb sau de aur. Dacă este de plumb, este mereu bolnăvicios, este trist, pesimist, greoi... Dacă este de aur, este impecabil, este puternic, inteligent și nimeni nu-l poate influența să comită fărâdelegi. Așadar, mama face o galvanoplastie – fie stupidă, fie inteligentă: fie crează criminali, derbedei, handicapați, șnapani, fie sfinți, profeți, genii și așa mai departe. Dar femeile nu știu asta. Ele trăiesc oricum, gândesc orice, absorb tot felul de lucruri și apoi se miră de ce copiii lor sunt așa cum sunt, bonăvicioși. De ce știința n-a descifrat acest lucru ? Corespondențele sunt absolute. Și cu toate e la fel, inclusiv cu laserul. Și atunci am spus aici:

«Ascultați-mă, dragi frați și surori. Și noi suntem un cristal, ceva, un lichid sau un gaz și noi suntem particule, suntem electroni. Noi stăm aici, medităm, dar oare vibrăm pe aceeași lungime de undă, adică în armonie, în aceeași direcție ?». Nu, fiecare se gândește la altceva și atunci în lumea invizibilă aceste lucruri se ciocnesc unele de altele, gândurile, și atunci nu se produce nici un rezultat spiritual. Ei au meditat, au fost... Nu. Numai atunci când știm cum să facem acest lucru, el dă rezultate uluitoare. Și în ce fel ? Există un singur lucru pe care îl cunoaștem. Pentru tot restul avem idei diferite, diferite, imagini diferite, pentru orice totul este diferit. Nu poți da (o temă). În timp ce lumina, lumina, toată lumea știe ce e lumina, își poate imagina lumina. De aceea spuneam: «Iată, dacă ne concentrăm cu toții asupra luminii și lăsăm de-o parte alte lucruri care vin, așa, peste noi, atunci toate aceste particule – frații și surorile –, toți electronii încep să vibreze pe aceeași lungime de undă, pentru că este aceeași imagine. Atunci se produce o forță formidabilă și, dacă este cineva care să știe cum să o orienteze, ea poate influența întreaga lume, lumina întreaga lume, salva întreaga lume, vindeca întreaga lume». Numai că n-ați ajuns să fiți conștienți de acest lucru, vă gândiți la altceva. De aceea, trebuie să exersați, să exersați, să exersați într-una, când veniți aici, să nu uitați niciodată asta. Când medităm în tăcere, lumina, doar lumina ! Nimic altceva. Câteva minute în felul acesta. Și atunci se produce laserul. El poate face lucruri extraordinare, de neînchipuit, necunoscute încă savanților. Iată cea mai mare descoperire care poate salva lumea. Dar unde sunt particulele, atomii, electronii, protonii, mezonii, nu-i așa, și poltronii ? (*poltron = fricos, laș – n.t.*) (*Râsete*). A, poltronii – fricoșii – sunt aici, dar electronii ? Ce este „poltronul”. E o particulă pe care am descoperit-o eu. Savanții încă nu. Eu am mezoni etc. Dar eu am descoperit o nouă particulă care se numește „poltron”. Și ce e „poltronul” ? Cineva temător, fricos, nu îndrăznește. Deși, când îi spune fetei: «Știți, aș vrea să vă sărut, dar nu îndrăznesc !». «Dar îndrăznește, prietene, îndrăznește !» – spune fata. Iar idiotul nu îndrăznește. În timp ce în cântecul pe care l-am cântat adineaori, se spune: «Cei care sunt îndrăzneți, Viața este frumoasă pentru cei îndrăzneți». Da, am cântat adineaori asta. «Krasiv e jivota kogato ciovekăt e smel» («Viața e frumoasă când omul este îndrăzneț»). De-acum înainte, dacă vreți cu adevărat să faceți ceva, lăsați pentru câteva minute toate celelalte lucruri, amintirile, una și alta. Altfel, altfel, veți veni ani de zile aici și veți rămâne aceiași, în loc să progresați. De ce sunt frații și surorile așa, când este ușor să te concentrezi câteva minute asupra luminii ? Cunoașteți lumina, știți ce e lumina. Iată adevăratul laser ! Și într-o zi întreaga lume va lucra poate cu acest laser – pentru bine. Fiindcă, deocamdată, oamenii se dizlocă, se distrug cu alte lasere. Și nu v-am spus încă nimic, nu v-am spus că omul are două lasere. În fine, când veți auzi acea conferință veți înțelege ce sunt laserele. Oamenii sunt atât de ignoanți, de inconștienți. Fiecare om poartă în el două lasere și nu știe.

Și acum UN MINUT DE MEDITAȚIE.

<http://www.youtube.com/watch?v=tDawhvJpQsk>